interieurarchitecte Mireille van Driel:

“MENSEN WORDEN BLIJ VAN BLIJE GEBOUWEN”

Mireille van Driel (47) van Livin’ Ontwerpbureau uit Breukelen heeft zo haar eigen ideeën over de ideale werkplek en de ideale inrichting van gebouwen. Vraag je naar haar rol en doel als interieurarchitecte, dan luidt het antwoord altijd: “Ik wil dat mensen blij worden van het gebouw waarin ze werken. Daarom maak ik blije gebouwen...” Vraag je vervolgens wat er onder een blij gebouw moet worden verstaan, dan is het vooral gevoel dat de boventoon voert. Want een blij gebouw maakt ze bij voorkeur met de mensen die er gebruik van maken. Mensenwerk dus!

foto Mireille van Driel: witteveen reclame; foto’s meubilair: Peter Roels.

Mensen...

Lange tijd heeft Mireille van Driel zich met interieurs van woningen bezig gehouden. Op een gegeven moment wilde ze iets anders. Bovendien wilde ze voor zichzelf beginnen. “Ik heb me toen de vraag gesteld wat ik nou eigenlijk echt wilde maken. Natuurlijk weet je dat van jezelf. Voor een niet onbelangrijk deel baseer je dat op wat je eerder deed en hoe mensen daarop reageerden. Toch speelde er voor mij nog een andere factor. Namelijk de mensen die van het gebouw gebruik maken. Als je die bij de inrichting ervan kunt betrekken, ben je in feite waar je zijn moet. Dan maak je immers een gebouw waar mensen blij van worden. Deze manier van denken en doen had in het begin van Livin’ tot gevolg dat ik vooral in de zorg actief ben geweest. Zeg maar in de non-profit sector, want daar gaat het in bijna alle gevallen over mensen. Later kwamen daar ook andere sectoren en bedrijven bij, o.a. advocatenkantoren en ICT-bedrijven. Wat ik merk in de zorg is dat ik echt kan bijdragen aan het welbevinden van de mensen die in het gebouw zijn. Mijn specialisatie is dementie. Je merkt dat mensen bijvoorbeeld beter gaan eten en beter gaan slapen, omdat je iets maakt dat aansluit bij de belevingswereld van de doelgroep. Kortom, door gebruikers erbij te betrekken creëer je samen de ideale leef-/werkomgeving. Het mooie van het Da Vinci College is dat we zowel docenten als leerlingen bij het proces hebben betrokken. Daardoor hebben zij voor een belangrijk deel de sfeer in het eigen studiehuis bepaald.”

DNA

Het Da Vinci College is een gebouw met een eigen verhaal. Een verhaal over een stad met straten en wijken. Ook een verhaal dat de wereld buiten de school koppelt aan de wereld in de school. Bedoeld om jonge mensen op een herkenbare manier in een vertrouwde omgeving ‘maatschappij-proof’ te maken. Tegelijkertijd gaat het ook over uitstraling en imago. Neem het ‘wauw-

“Thuiskomen in je eigen vertrouwde omgeving. Dat is wat een gebouw aan gebruikers moet bieden!”

- **Mireille van Driel**

gevoel’ dat bezoekers overvalt wanneer men de grote ruimte betreedt. Of het open karakter van het gebouw dat de studiehuizen met elkaar verbindt. Het zijn voorbeelden van eigenschappen die het DNA van het schoolgebouw bepalen. Mireille van Driel: “Thuiskomen in je eigen vertrouwde omgeving. Dat is wat een gebouw gebruikers moet bieden. Het zorgt er tevens voor dat het verhaal achter het gebouw niet alleen wordt verteld in woorden, maar ook als zodanig wordt ervaren en gevoeld. Vergelijkbaar met hoe mensen zich voelen in hun eigen woning. Prettig en veilig. En dat alles om de eenvoudige reden dat ze de woning zelf hebben ingericht. Dat is waar het om gaat. Thuis, op het werk en op school.”

Binnen budget

Een niet onbelangrijke rol speelt het budget. Het nieuwe Da Vinci College vormt op die regel geen uitzondering. Puzzelen dus. Samen met de docenten en leerlingen. Oftewel: roeien met de riemen die er zijn en het beste doen binnen het beschikbare budget. Mireille van Driel heeft er geen hekel aan. Werken binnen budget heeft namelijk ook zo z’n voordelen, vindt ze. “Het voordeel is dat je gedwongen wordt bij de essentie van dingen stil te staan. Zo heeft ieder studiehuis een eigen uitstraling. Bij de zorg is dit anders dan bij de techniek en bij economie is dit weer anders. In principe kijken we altijd eerst naar wat de mensen willen. Ook naar wat bij hen het beste past. Dat is en blijft uitgangspunt. Hoe moeizaam dergelijke processen soms ook zijn. Niet iedereen is nu eenmaal altijd even enthousiast en meedenkend. Het aansturen en begeleiden van deze processen is van essentieel belang. In de loop der jaren is het zelfs één van de specialiteiten van het huis geworden. Uiteindelijk is alles erop gericht de ideeën en wensen van gebruikers in kaart te brengen. Is dat gelukt, dan ontwerpen we de meubels en accessoires die erbij horen. Daarna wordt alles conform ontwerp gefabriceerd, geleverd en zien we toe op de plaatsing ervan in het gebouw. Dit alles doe ik samen met mijn collega Marcella van Kouwen die samen met mij de vertaalslag heeft gemaakt naar dit ontwerp. Karin Suurmond is verantwoordelijk voor de uitvoering van het project.“

Kleuren

Kleuren moeten sprankelen, vindt Mireille van Driel. Volgens haar zijn veel interieurs van scholen saai en rechttoe rechtaan. Men vervalt

in basiskleuren. Rood, blauw, zwart, groen en geel... “Kleur bepaalt mede de sfeer. Je kunt daarmee veel kanten op. Zo bestaan er van elke kleur meerdere tinten. De studiehuizen hebben allemaal hun eigen kleurschakering. Bij de sector zorg en welzijn wilde men roze als hoofdkleur. Ik heb in het gesprek met de leerlingen getracht hen op andere gedachten te brengen. Overwegend roze zou niet fraai geweest zijn. We hebben het compromis gevonden in roze accessoires op de tafeltjes. Iedereen tevreden.”

Kwaliteit en funtionaliteit

Het succes van een geslaagde interieurinrichting is van meerdere factoren afhankelijk. Een belangrijke, zo niet de belangrijkste voorwaarde, is zoals eerder gezegd het overleg met de gebruikers. Daarnaast zijn er voor Mireille van Driel nog twee items die niet onderschat mogen worden. “Kwaliteit en functionaliteit maken

de inrichting van een interieur compleet. Kwaliteit kunnen we natuurlijk niet los zien van het beschikbare budget. Creatief zijn en zoeken naar de hoogst mogelijke en betaalbare kwaliteit is daarom altijd uitgangspunt. Functionaliteit is ook een hard gegeven. Immers, in een ruimte die niet functioneel is ingericht, kan niet optimaal worden gepresteerd. Vallen alle puzzelstukjes op de juiste plek, dan draagt de inrichting van het betreffende interieur zeker bij aan een betere leef-/werkomgeving. Het aantal interieurs dat we hebben ingericht, is legio en zeer gevarieerd. En zo hoort het ook. Ieder gebouw is anders en heeft een andere functie. Dat maakt ook van iedere opdracht een nieuwe uitdaging. De uitdaging die Da Vinci College heette, was heel bijzonder. Zo'n gebouw inrichten, zie ik als een eer. Het meest trots ben ik op de inrichting van de studiehuizen die we allemaal een eigen sfeer mee hebben kunnen geven. Zaken als werkprocessen, onderhoud en arboconform ontwerpen, zijn daarin meegenomen. Daarnaast gaat het natuurlijk ook en vooral om het gevoel dat alles klopt. En dat heb ik bij deze opdracht heel sterk ervaren. Een opdracht die ik trouwens op een wel heel bijzondere wijze verkreeg. Na namelijk voor enkele andere scholen in Roosendaal te hebben gewerkt, kreeg Joseph Dekkers het advies eens met mij om de tafel te gaan zitten. De afspraak was snel gemaakt. We kenden elkaar niet. Helaas was ik door omstandigheden later op de afgesproken tijd en plek aanwezig. Joseph had nog slechts een half uur. Of ik zo kort en bondig mogelijk wilde uitleggen waarom hij met mij in zee moest gaan... Daar zat ik dan. Te laat gearriveerd en een half uurtje om mijn verhaal te doen. Maar... mijn uitleg over het maken van blije gebouwen sprak hem aan. We hadden meteen een klik. Na een half uur zei hij: je mag het doen. Ik heb nog nooit eerder zo'n mooie opdracht in zo'n kort tijdsbestek verworven. Dat moment zal ik nooit vergeten. Over blij worden gesproken...!" ■

docent lichamelijke opvoeding Jordi Smit:

"INRICHTING SPORTZALEN OPTIMAAL"

Als docent lichamelijke opvoeding was Jordi Smit (29) betrokken bij de inrichting van de sportzalen die het Da Vinci College rijk is. Hij maakt deel uit van een team van in totaal zeven gymdocenten. Hij is trots op wat het Da Vinci College op sport- en gymnastiekgebied te bieden heeft. Jordi Smit:

"De inrichting van de ruimten is nieuw. Ook de toestellen. Het is een hele vooruitgang als je het vergelijkt met de oude gymzalen die we hadden. Nieuw zijn o.a. een klimwand en twee grote trampolines. Veel bedienen we nu met behulp van hijsunits. De ringen en de stormbaan bijvoorbeeld. Nergens is op beknot. Dat is wat je noemt een bevoorrechte positie. We zijn overigens goed geholpen door 'Bosan', de leverancier. Die inventariseerde met ons wat we wilden. Top! Gymnastiek zie ik als bewegingsonderwijs. We brengen leerlingen bij wat verantwoord sporten is, hoe je bijvoorbeeld overgewicht kunt voorkomen en hoe je door te sporten de spanning je lijf uit krijgt. Een enorme aanwinst is de fitnessruimte die we hebben. In de grote sportzaal was eerst een tribune voorzien. Door deze weg te laten, kwam de ruimte vrij voor fitness. Ik vind dat we trots mogen zijn op hetgeen we aan sportruimten te bieden hebben. Ik denk niet dat er veel scholen zijn die dit niveau evenaren!" ■